

бъ-ть, а ты ся избавяше на едињ дъскј и исплуваше на брѣга на нѣкой островъ, дѣто да нѣмаше живъ душњкъ, а само гјестѣ горѣ, что бы правиль? Испрѣво ты бы ся хранилъ може бы само съ жълѣдѣ, нѣ той най-напоконъ ще ти ся огади и омрѣзне; ако ти ся мѣрняше нѣкоя птица, тебѣ бы ся дощѣло мясо и ты бы закачилъ да ѿлучиши съ камынѣ, зачто-то нѣмашь орѣжіе, и най-напоконъ, ако си былъ вѣщъ да лучиши съ камыкъ, можя-ще и да погодишь нѣкоњкъ и да ѿбіешь. Сега что Ѣшешь да правишь като нѣмашь огънь? Да имаше кыбритъ, или огниво, ты лесно бы си цвѣкнѣлъ и заловилъ огънь; да ся на-мѣряше тамъ нѣкой чловѣкъ ты бы зелъ отъ него за да си подкладешь огънь. Нѣ такъво нѣчто, пази Боже, не ся намира, а тебѣ все ся иска да си накла-дешь огънь за да ся грѣещь и да ти свѣти нощѣ. Что Ѣшешь правишь като нѣмашь ни кыбритъ, ни огниво па и отпопрѣди не си былъ чюль, че съ трѣ-кане дрѣво о дрѣво може да ся хване огънь? А хора-та испрѣво не знали нито тоя простый начинъ за ловене огънь, както и сега еще мнозина го не зна-њть, зачто-то не имъ трѣбува толкова трудъ, кога-то има другы поб-лесны начини за ловене огънь. А какъ ли е изнамѣрилъ чловѣкъ да лови огънь? Може-бы по нѣкоњкъ простѣ слукѣ а може и по нѣкоњкъ играчкѣ, зачто-то прѣвы-ты хора само-то естество карало да си играѧтъ; нѣ кога чловѣкъ турилъ ве-днажъ на рѣкѣ огънь, нему огънь-тѣ вече станѣлъ потрѣба, и оттогава кога му трѣбувало огънь той трѣкалъ дрѣво о дрѣво та ся трудилъ да си го хване.

Ные знаемъ, че печено-то мясо сто пѣти е по-сладко отъ сурово-то, кое-то, освѣнъ това може и да ни ся погнуси; а кой знае колко ли врѣмѧ е было